

TURCZI ISTVÁN

Útban Karthágó felé

— TROPFAUER HÜMÉRNEK —

a drégeli romok alatt ma

greenwichi idő szerint

újra találkoztam Vörös Vasziccsal

Hova ez a símaképző mindmegannyi?

kérdezte megilletődve és gigantikus bajsát

a hátamnak szegezve Na el innen

nem látod a táblát?

AKI A ROMOKAT ROMBA DÖNTI

AZ ELEFÁNTJAIVAL FIZET!!!

Pokolba a műemlékvédelemmel Szegény szájaló

nem tudta hogy fizikális természet vagyok

aki kényes az árnyékára nem szeretem ha

mögém néznek hátha belém látnak

s így átalakul a panoráma

Persze vacsora után felakasztattam

és élvez előjogaimmal

magamhoz vettem régtől irigyelt BRAUN

villanyborotváját

(Körkéses szólt Márdokeus

kedvenc kereskedőm

hogymálfázott és megsimogatta ejnye de

dudorodó zsákjait)

Hulla jó hecc volt ámbátor

nem üdülni jöttünk

fegyelem nélkül oda a diadal

gondoltam

Fel elefántra hát

Sorakozó

Frissen borotvált csapáson bokáznánk tovább

pökhendi mágneses mezőn újkori múmiák felé

de a nagy sietségben Márdokeus málhája földre zuhan

minő maleur

a zsákokból kihullt

tömérdek herendi porcelán

SÓTARTÓ

Rossz ómen

szólok s bosszankodom

ma már elmarad

a nagy prédaparádé

1982. jan. 1.

Jövő a múltban: jelen

I

Golyóbiztos vagyok
 Torkomban előerősítő továbbítja
 idegen idegek megsejtett ritmusát
 az impulzusok zavartalanul futnak tovább
 a csend páncélingébe öltözve ekképp védett lettem
 a szavak mint az ostya számban meghitt semmivé
 olvadnak öblögetésre semmi ok
 ünnepélyes ez a pillanat még tömjén se kell
 Túlélem magam a lét félvezetőin titkon remélem
 a tengerig szívárgok vagy tovább
 s magamról eszembe jut maga a túlélés
 Túlélem magam és egy jól irányzott teljes hasonulással
 hullámverés leszek kitudhatatlan komisz
 nekicsapódom az első hozzám legközelebb esőnek
 és később száz év múlva sőt ezer
 ha kiszáradnak a tengerek emlékeimben lubickolok
 s azt mondom MAjd ez az öröklét
 Megállapíthatatlan leszek mint imbecilek kezében
 a kávéskanál magzatvizet iszom és
 digitális álmaim boldoggá tesznek
 spongyát rá mondják egyesek

II

sajátságosan
 sokkal több minden van
 Köldöksinórokon molekulákban atomcsend-egyezményekben
 pórusainkban gázkamrákban és mértani torzókban
 mint ami van
 betelepültünk önmagunkba s ami kívül esik
 ma még szavak membránjain lódul egyre közelebb
 immár lőtávolságon belül